

1. Můžeš nám, Hedviko, popsat svou cestu k designu?

Už jako malá jsem si ráda hrála s pokojíčky pro panenky anebo jsem si s kamarádkami vytvářela pokojíčky z klaciků, kamínků a listů v keřích u domu, kde jsem bydlela. Když jsem si po škole napsala úkoly, většinou jsem pak slepovala nějaký papírový model z „Ábíčka“ (časopis ABC).

Myslím, že moje estetické vnímání velmi ovlivnili moji prarodiče, u kterých jsem vyrůstala.

Pár let po revoluci jsem nastoupila do německé firmy Hettich, která vyrábí nábytkové kování. Dostala jsem příležitost podívat se pracovně několikrát do zahraničí a poprvé jsem v rámci školení v Německu navštívila showroom s úžasným funkčním nábytkem a různými vychytávkami. Do té doby jsem u nás nic takového neviděla. To, jaký nábytek jsem začátkem 90. let minulého století viděla v zahraničí, ve mně zanechalo hluboký dojem a já jsem zatoužila více se v této profesi angažovat.

Svůj první designový pokoj jsem navrhla v roce 1997, i když jsem se tehdy ještě designem neživila. Na tu dobu to byl velmi moderní pokoj se zvláštními materiály, barvami i netypickým nábytkovým kovááním.

Po roce 2000 jsem začala pracovat u zahraniční firmy, která vyráběla komponenty pro stavebnictví, jako jsou okna, podlahové topení, odpadní trubky. Dostala jsem příležitost přiučít se spoustě zajímavých věcí, které souvisely s bydlením.

V roce 2012 jsem se přihlásila na roční kurz do soukromé designové školy, ale už v průběhu výuky jsem poznala, že tato škola mi nenabízí to, co jsem očekávala. Proto jsem se souběžně s tímto kurzem začala sama dozdělovat v počítačových modelovacích programech, jezdila jsem na různé přednášky o materiálech, sháněla si co nejvíce informací o moderním navrhování interiérů. Můj první placený interiér jsem navrhla na podzim v roce 2012 a úplně mě to chytlo. I když jsem v té době úspěšně podnikala v jiném oboru, rozhodla jsem se o postupný přerod mého podnikání k mému srdcovce, což byl a je interiérový design.

2. Lze někde vidět ukázky Tvé práce? Co myslíš, že je pro Tebe typické?

Vzhledem k tomu, že interiérový design je většinou soukromou záležitostí klientů, kteří si mé služby objednají, tak jediné místo, kde lze vidět část mé práce, je internet. Čtenáři si mohou prohlédnout můj web nebo Facebook, kde jsou mé starší projekty. Pracuji pod značkou NOVODesign, takže jsem na internetu lehce dohledatelná.

Pro moje návrhy je typické hlavně to, že nechci, aby mnou navržené domy či byty vypadaly jako designové showrooms, které jsou sice pěkné na pohled, ale nedá se v nich

HEDVIKA NOVOTNÁ

S Hedvikou jsem se potkala na jednom školním srazu; byla totiž ve třídě, kterou jsem krátce učila. Zaujala mě svou prací i tím, jak o ní dokáže vyprávět. A tak jsem Hedviku přemluvila k rozhovoru, protože si myslím, že je dobré představovat také mladou generaci, na kterou bychom měli myslet zejména.

Rozhovor připravila J. Michálková

bydlet, protože v nich chybí otisk klienta. Myslím, že nemám vyhraněný rukopis, protože jsem vždy limitovaná klientem. Mým cílem je navrhovat takové prostory, kde se budou klienti cítit opravdu doma. To znamená, že musím znát jejich životní styl, jejich zájmy, jejich požadavky na prostor. Pracuji tak, abych se pod výsledný interiér směle podepsala a stála si za ním.

3. Jaké interiéry se Ti líbí a kde hledáš inspiraci?

Líbí se mi takové interiéry, které jsou něčím zajímavé, ale jsou zároveň harmonické. Takové, které nevypadají, jako když kočička a pesek vařili dort. Mnoho lidí podceňuje základ interiéru, jako je podlaha, kvalitní osvětlení, dobré omítky, stropy, dveře. Pokud je špatný základ interiéru, tak to ani designový nábytek nezachrání. Líbí se mi interiéry, které jdou ruku v ruce s architekturou daného domu, a které ctí genius loci budovy či místa.

Inspiraci hledám vždy v rozhovoru s klientem, v budově, kde se bude projekt

realizovat, případně v místě, kde bude nová stavba stát. Ráda se podílím na rekonstrukcích starých prvorepublikových vil či domů z meziválečného období. To pak inspirace přichází sama.

Velmi často se účastním různých seminářů o nových materiálech či inovativních způsobech zpracování a netradičního použití. Jsou to odborná školení pořádaná výrobci či dodavateli. Na těchto seminářích také leckdy přichází ta správná inspirace pro moje projekty.

4. Vzpomínáš na rodnou Bystřici? A co plány do budoucna?

Nejhlubší a nejkrásnější vzpomín-

ky na Bystřici mám z mého předškolního věku, kdy jsem velkou část dětství trávila u prababičky Pepičky Novákové, která bydlela Pod Horou. Vzpomínám na lezení po stromech, na letní válení sudů ze staré sjezdovky, hledání pokladů v potoce u kravína, sjíždění Bratrušinské ulice středem na koloběžce či v káři, vzpomínám na šplhání na střechy starého Krasu Pod Horou i na pouliční bojůvky mezi dvěma partami dětí.

Pokud jde o mou budoucnost, vůbec ji neplánuji. Jen se chci více zaměřit na svou přednáškovou činnost a také mám pár snů souvisejících s designem. Bylo by pro mě výzvou navrhnout firemní kancelář či relaxační zónu v takzvaném „googlovském stylu“. Zajímavé by také bylo podílet se na realizaci ekologického bydlení na minimálním prostoru. A moc ráda bych se také věnovala zvelebení veřejného prostoru na některém z panelových sídlišť, i když toto přání už trochu vybočuje z role interiérového designéra :-).

BYSTŘICKO

...ráj Vysočiny